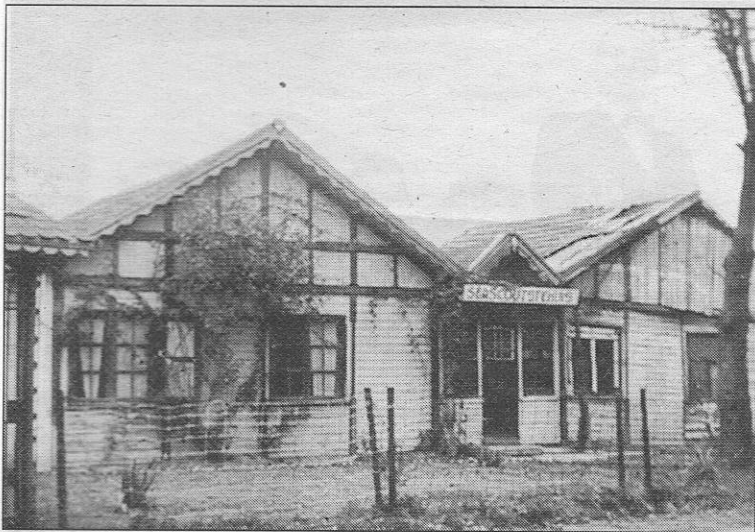

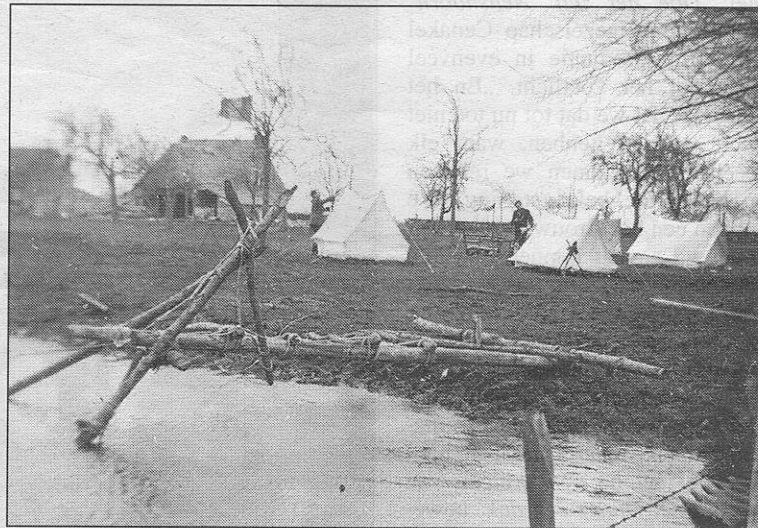
Omer Vilain over de tijd van toen

Bij de Sea-Scouts

■ Onlangs zaten we aan tafel na een vergadering. De gasten kwamen van uit verschillende plaatsen uit onze provincie. Plots keken we naar de tafels aan de overkant van de zaal en we meenden daar een man te herkennen die we als padvinder zoveel jaren geleden gekend hadden.

Het Sea-Scoutstehuis in de Wellingtonstraat in 1944 (Foto collectie Omer Vilain)

Het eerste na-oorlogse paaskamp in Zande. (Foto collectie Omer Vilain)

Tussen twee gangen zijn we opgestaan en naar zijn tafel gegaan. Met een brede glimlach vroegen we hem : „Gij zijt toch Ivan uit de tijd van de scouts ?” Hij glimlachte breed en knikte.

Nu was het zo dat wij elkaar in 60 jaar niet meer gezien hadden. Hij was verhuisd naar Nieuwpoort en kwam maar sporadisch eens naar Oostende. We moesten toegeven dat het toch deugd deed elkaar na al die jaren nog eens terug te zien. Het was uit de tijd kort na W.O. II dat de Sea-Scouts konden beschikken over een houten huis in

de Wellingtonstraat, waar nu de stadsbibliotheek staat. We hadden er door Robert Vanheste, kunst schilder en decorateur, boven de ingang deur ‘Sea-Scoutstehuis’ laten schilderen. En trots dat we waren.

De oorlog was voorbij

We waren goed uit de oorlog gekomen, want scoutisme was toen door de bezetter verboden. Vlug hadden we bij onze Sea-Scouts meer dan 130 leden. Bij de gewone padvinders vierde het scoutis-

me hoogtij. Maar kort daarna was er echter een weerslag. Vele jongeren moesten hun studies soms buiten de stad aanvangen, hun leertijd doen, of verhuisden uit Oostende. Zo ook met scoutsleider Ivan De Ridder, die naar Nieuwpoort verhuisde en bijna nooit naar Oostende terugkwam. Maar zoals de padvindersspreuk zegt : „Enmaal scout, altijd scout.”

Bijeenkomst voor oud-scouts

Zo werd een paar jaar geleden een vereniging van oud-scouts opge-

richt die besloot een grote jaarlijkse bijeenkomst te houden in de marineclub. Het bestuur daarvan heeft ons uitgenodigd om ook eens langs te komen. Ze hadden zelf heel wat Sea-Scouts in hun midden. Bij de laatste samenkomst waren we met niet minder dan 144 leden, waarvan enkelen wel geen oud-scouts waren, maar met een oud-scout getrouwd waren. Aan al die zaken moesten wij denken toen we als ‘avant garde’ scouts elkaar na 60 jaar terugzagen.

(Omer Vilain)